

НОВИНИ З УКРАЇНИ

ПОСЛАННЯ ПРЕЗИДЕНТСТВА ТЕРИТОРІЇ

Початкове товариство навчаючи дітей, благословляє сім'ї

Старійшина Йорг Клебінгат, 1-й радник у президентстві Східноєвропейської території

Президент Східноєвропейської території Брюс Д. Портер

Старійшина Ларрі С. Качер, 2-й радник у президентстві Східноєвропейської території

допомогти дітям щонеділі вивчати вічні істини і таким чином зміцнити сім'ї. Нещодавно ми, як президентство Східноєвропейської території, доклали широкомасштабних зусиль для зміцнення Початкового товариства в приходах та філіях Церкви. Ми бачимо Початкове товариство як місце, де діти “навчені Господом” (3 Нефій 22:13). Ми також хочемо підтримати батьків у їхньому святому обов'язку виховувати своїх дітей “у світлі та істині” (УЗ 93:40).

Діти—це найбільша група зацікавлених нашої Церкви! (Бредлі Д. Фостер, “Ніколи не надто рано, і ніколи не надто пізно”, *Ліягона*, лист. 2015, с. 50). Вони чисті та сповнені бажання вчитися, спроможні сприймати євангельські істини легко та глибоко. Давайте ж навчати їх, направляти і йти поряд з ними, щоб вони могли вирости новим поколінням, сповненим віри, радості та світла Христа в їхніх очах. ■

Наші серця зворушуються, коли ми чуємо спів маленьких дітей. Нам особливо подобаються слова пісні “Я Божее дитя”: Я Божее дитя, і з неба я зійшов. Оселю й батьківську любов я на землі знайшов. За батьками йтиму прямо я на вірний

шлях. Ви всьому мене навчіть, щоб жив я в небесах.

Наші діти дорогоцінні і Бог довірив нам турботу про них. Вони—майбутнє Церкви. Початкове товариство—це натхненна церковна програма, призначена, щоб

НОВИНИ СХІДНОЄВРОПЕЙСЬКОЇ ТЕРИТОРІЇ

Ініціатива Початкового товариства Східноєвропейської території

Сестра Сюзан Портер, сестра Юлія Клебінгат, сестра Паулін Качер

Президентство Східноєвропейської території разом зі своїми дружинами нещодавно розробили *Ініціативу Початкового товариства Східноєвропейської території*, спрямовану на досягнення такої головної мети:

Визнаючи, що наші діти—це майбутнє Церкви, провідники у Східноєвропейській території підтримуватимуть батьків у їхньому священному обов'язку навчати своїх дітей та допомагати

Початковому товариству ставати місцем, де діти “навчені Господом”.

Ініціативу Початкового товариства зосереджено на трьох основних цілях:

- Підтримувати Початкові товариства у навчанні дітей євангелії в атмосфері любові та радості.
- Підтримувати батьків у навчанні своїх дітей євангелії вдома.

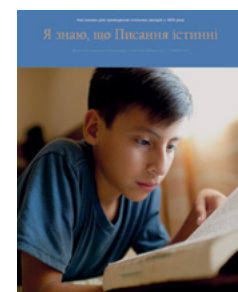
Сестра Сюзан Портер (в центрі), сестра Юлія Клебінгат (справа), сестра Паулін Качер

Визначною подією кожного року є участь дітей з Початкового товариства в особливій дитячій програмі на причасних зборах. Вони словом і пісню діляться тим, чого навчилися у Початковому товаристві. Де б це не відбувалося, Дух Господа рясно виливається на присутніх.

Історія: Під час спільних заходів провідники Початкового товариства допомагають дітям вивчати євангелію за допомогою уроків з Настанов для проведення спільних заходів. Також є час для виступів дітей та раз на місяць—члена президентства філії. Церква підготувала відеоматеріал “Sharing Time in Primary” (Спільні заходи Початкового товариства), в якому пояснюється, як мають проводитися спільні заходи.

Спільні заходи та уроки у Початковому товаристві

Ми мали нагоду відвідати найпершу дитячу програму на причасних зборах в одній з філій. В ній брали участь всі вісім дітей з Початкового товариства. Вони із задоволенням співали пісні. Кожний з них поділився своїм свідченням або історією зі свого життя. Багато хто з нас плакав. Президент філії розчулився

Посібник “Я знаю, що Писання істинні”.

- Збільшити дух поклоніння на причасних зборах, допомагаючи дітям зростати у благоговінні.

1. Підтримувати Початкові товариства у навчанні дітей євангелії в атмосфері любові та радості.

Уявіть кімнату, повну дітей та провідників, які насолоджуються тим, що вивчають євангелію разом! Це може відбуватися в будь-якому Початковому товаристві, не суттєво—малому чи великому.

Початкове товариство може бути насолодою в той час, коли діти беруть участь у навчанні, а не просто сидять і слухають. Коли діти бачать, говорять, рухаються та

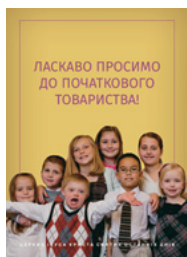
діють, а також чують, це допоможе їм краще зрозуміти та запам'ятати послання з пісень та уроків.

Східноєвропейська територія розробила нові матеріали, щоб допомогти Початковим товариствам стати місцями навчання та радості. У новому путівнику *Вітаємо у Початковому товаристві* пояснюється розклад у Початковому товаристві та наводяться ідеї щодо того, як допомогти дітям вивчати євангелію за допомогою різних вправ. В ньому також містяться підказки щодо того, як користуватися багатьма матеріалами, доступними для навчання дітей у Початковому товаристві та вдома.

наприкінці зборів, коли свідчив про чистоту дітей і те, чого їх навчено.

Відео *Спільний захід у Початковому товаристві* можна знайти на сайті www.ldschurch.com.ua

У буклеті *Вітаємо у Початковому товаристві* також міститься багато ідей, які допоможуть провідникам Початкового товариства та батькам навчати дітей основним принципам євангелії. За допомогою кількох простих допоміжних

**Посібник
“Ласкаво
просимо до
Початкового
товариства!”**

матеріалів діти можуть розіграти за ролями історії з Писань або ситуації, в яких вони можуть опинитися вдома або в школі.

Серед інших пропозицій—використовувати прості предмети під час викладання уроків, малюнки з альбому *“Євангелія в мистецтві”* та ставити запитання, за допомогою яких можна розпочати обговорення. Допмагаючи дітям читати вголос Писання, можна налаштувати їх на відчуття Духа нашого Небесного Батька. Коли діти беруть участь в уроці, вони навчаються!

Історія: До сьогоднішнього дня навчання у Початковому товаристві в нашій філії складалося з короткого уроку, пригощення та

ігор. Зазвичай наприкінці першої години дітей відпускали до батьків, але сьогодні весь час у Початковому товаристві було присвячено єдиній дорожній 6-річній дівчинці на ім'я Наталочка (ім'я змінено).

Вчитель сів поруч із нею і викладав їй урок на тему “Вибирай правильно” з посібника Початкового товариства. Інший вчитель зробив копію щита “Вибирай правильно”. Наталочка розмалювала свій щит, вирізала і повісила собі на шию за допомогою стрічки. Їй так сподобався урок, що вона хотіла забрати додому посібник Початкового товариства!

Потім, під час спільних заходів, у нас був урок на тему “Писання—це слово Бога” з буклету Настанови для проведення спільних заходів (2016). Далі—20-хвилинний час для співу, коли інший вчитель навчав Наталочку першому куплету пісні “Я серцем слухаю Його”, підкріплюючи це рухами. У тій класній кімнаті присутність Духа була настільки сильною, що це можна було побачити на обличчях всіх присутніх.

Час для співу

Час для співу—це чудова нагода залучити дітей до вивчення

**Посібник
“Збірник
дитячих
пісень”.**

євангелії. Минулої осені, коли Розмарі Уїксом, генеральний президент Початкового товариства, відвідала нашу територію, вона наголосила на тому, що пісні Початкового товариства мають силу так зворушувати серця дітей, що вони пам'ятатимуть пісні та євангельські послання, яким вони навчають, все своє життя.

Музичні керівники Початкового товариства навчають дітей пісням зі *Збірника дитячих пісень* та з *Songbook Supplement*. Особливо захоплюючим є те, що сорок дев'ять пісень були записані російською мовою і тепер вони доступні онлайн та на компакт-дисках. Згодом вони будуть доступні іншими мовами території. Також наявні компакт-диски з музикою Початкового товариства (без слів) для супроводу під час співу.

Запис 49 пісень Початкового товариства українською мовою на www.ldschurch.com.ua

Історія: Стоячи у коридорі, я почула голоси дітей, які співали в каплиці. Я зазирнула туди і побачила вісім дітей з Початкового товариства, кожен з яких стояв з дерев'яною ложкою та співав “Бог план мені дав... Буду Я за цим планом жити”. Одна сестра-місіонерка грала на піаніно, інша тримала над головою слова пісні, а вчителька диригувала своєю дерев'яною ложкою. Я зайшла та стояла здивована. Для виконання наступної пісні вчителька роздала кожній дитині паперові

тарілки, які ті мали тримати. Під час співу вони робили цими тарілками різні рухи. Навіть один маленький хлопчик, який був розумово відсталий та іноді відволікав увагу, спокійно стояв поряд зі своєю мамою та співав у мікрофон, тримаючи його у руці. Я не могла не усміхнутися. Сила навчання євангелії змінює життя людей, одне за одним.

2. Підтримувати батьків в навчанні своїх дітей євангелії вдома.

Батьки—це перші та найважливіші вчителі для своїх дітей. “І всіх твоїх дітей буде навчено Господом; і великим буде мир серед твоїх дітей” (3 Нефій 22:13). В домі буде більше миру і щастя, коли батьки старанно докладають зусиль, щоб навчати своїх дітей словом і прикладом прекрасним принципам євангелії Ісуса Христа.

Ми заохочуємо батьків використовувати Писання, альбом “Євангелія в мистецтві”, Збірник дитячих пісень та музичні компакт-диски під час навчання дітей вдома. Коли батьки та діти разом співатимуть пісні Початкового товариства, всі вони відчуватимуть Дух Господа. У переконливому відео “За Мною йдіть”, розміщеному он-лайн, показано

Фото з відеосюжету “За Мною йдіть”.

зв'язок між кожною з цілей території і однією з пісень Початкового товариства, яка навчає цього принципу.

Відео За Мною йдіть українською мовою на www.ldschurch.com.ua

Історія: “Мати двох маленьких дітей намагалася започаткувати традицію регулярно проводити домашній сімейний вечір зі своєю сім'єю. Її чоловік скептично поставився до того, якою може бути користь від такого щотижневого заходу, та кілька тижнів відкладав на потім план провести домашній сімейний вечір. Зрештою молода мати вирішила просто розпочати проводити його без плану, сподіваючись, що чоловік приєднається до неї. Вона запросила всю сім'ю на молитву. Потім вона взяла книгу Біблійні історії для дітей та почала читати своїй доньці історію, в той час як її маленький братик грався на підлозі. На середині історії батько вирішив приєднатися. Він закінчив читати історію до кінця. Після цього батьки дозволили дівчинці вибрати гру, в яку б вона хотіла з ними пограти. Наприкінці заходу чоловік зазначив, наскільки він був здивований тим, що домашній сімейний вечір може бути таким не складним”.

3. Збільшити дух поклоніння на причасних зборах, допомагаючи дітям зростати у благоговінні.

Причасні збори можуть стати більш благоговійними, якщо діти навчаться займатися під час цих

зборів чимось доречним. Батьки можуть навчати своїх старших дітей сидіти благоговійно та слухати на причасних зборах. Батьки маленьких дітей можуть приносити до церкви такі матеріали на євангельські теми, як альбом “Євангелія в мистецтві”, Писання для дітей та розмальовки на євангельські теми, щоб діти проглядали їх протягом причасних зборів.

Альбом Євангелія в мистецтві, Писання для дітей та розмальовки на євангельські теми можна придбати на сайті www.store.lds.org. Альбом Євангелія в мистецтві можна знайти на сайті www.lds.org та в застосунку Євангельська бібліотека СОД.

Та найважливіше—батькам потрібно навчати своїх дітей благоговінню вдома. Найкращі умови для навчання благоговійної поведінки бувають під час сімейної молитви, сімейного вивчення Писань та уроків на домашніх сімейних вечорах. Якщо діти дізнаються вдома про те, що є ситуації, коли від них очікується благоговіння, їм буде легше бути благоговійними в церкві. Хороший спосіб надихати бути благоговійними під час причасних зборів—це

“Євангелія в мистецтві”

навчати дітей про священне значення причастя.

Історія: Сидячи на подіумі під час однієї конференції округу, я помітила хлопчика у першому ряду. Він був охайно одягнений і його обличчя сяяло світлом Христа. Він благоговійно сидів, іноді гортаючи збірник гімнів, який він тримав на колінах. Час від часу у нього з'являвся бешкетний вираз обличчя і він починав трохи соватися. Тоді його

старша сестра, яка сиділа поруч з ним, м'яко обіймала його рукою за плечі. Було очевидно, що це нагадувало йому про благоговіння, якому він був навчений вдома.

Коли Спаситель після свого воскресіння відвідав землю Щедру, Він зібрав дітей навколо себе, благословив кожного та молився за них. Він закликав людей: “Дивіться на своїх маленьких”. Давайте дивитися на своїх маленьких, помічаючи, наскільки дорогі цінним є

кожен з них для Небесного Батька та Його улюбленого Сина. Смирено звертаймося ж до Небесного Батька у молитві та просімо Його надихнути нас знанням про те, як нам навчати і благословляти кожну дитину. Роблячи вивчення евангелії вдома та у Початковому товаристві радісною, духовною подією, ми допомагаємо дітям бути краще підготовленими залишатися вірними своїм свідченням про Спасителя протягом всього життя. ■

МІСЦЕВІ НОВИНИ

Служіння, про яке неможливо забути

Тетяна Гегальчій, Київський Український кіл, Виноградарський приход

19 березня у Києві відбувся чудовий і довгоочікуваний захід—конференція колишніх місіонерів. Темою став девіз “Удосконалення особистості—мета нашого існування”. Організатори серйозно обдумали, в якому форматі її проводити, і в результаті з'явився чудовий захід, який приніс багато позитивних емоцій учасникам і напевно, що запам'ятається їм надовго.

У рамках конференції у кожного колишнього місіонера була можливість відвідати спеціально організовану сесію в храмі. Незабутньою для учасників стала можливість поділитися своїми спогадами про місію під час спілкування одне з одним у маленьких групах.

Марина Куцевич служила в Англійській Лондонській Південній місії в 2011–2013 роках:

“Це була моя перша конференція для колишніх місіонерів і мої враження перевершили очікування! Коли ми ділилися спогадами, відчувався Дух і я ще раз згадала, що Небесний Батько створив стільки чудес для мене і тих людей, яким мені довелося служити у Великій Британії. То були чудові кілька годин, проведених разом з братами і сестрами, які віддали час Господу, щоб служити на місії у свій час. Конференція допомогла мені згадати мої обіцяння Небесному Батькові і надихнула мене залишатися вірною своїм завітам. Чудовий час!”

Сергій Бовт служив в Українській Донецькій місії в

1998–2000 роках: “Конференція мені особливо запам'яталася і сподобалася тим, що нас було багато. Однак, коли ми розділилися на групи, усім вистачило часу, щоб згадати як духовні, так і веселі історії з нашого місіонерського служіння і поділитися ними. З кожним роком нас, колишніх місіонерів, стає все більше і більше, і це означає, що робота Господа постійно рухається вперед. Дякую всім, хто прийняв участь. До нових зустрічей”.

Конференцію відвідало близько 200 чоловік. На один день усі залишили свої справи і прийшли хто з подружжями, а хто і з дітьми, щоб зустрітися зі старими друзями і познайомитися з новими. Під час спільного виконання гімнів, Дух свідчив багатьом про те, яка ж могутня духовна сила є у колишніх місіонерів.

Олександр Демченко служив у Російській Московській місії

Фото на пам'ять

в 2008–2010 роках: “Особливо хочу відмітити спільне виконання гімнів усіма учасниками конференції. Спочатку це був якийсь несміливий спів. Але коли усі ми, колишні місіонери, згадали хто ми, то наш хор зазвучав упевнено і натхненно. Дуже вдячний організаторам за цю конференцію!”

Після історій з місії і найсмачнішого обіду, підготовку якого організувала сестра Трайтл (дружина президента храму і нашого колишнього президента місії), настав час для семінарів. Учасники змогли відвідати два семінари з чотирьох, на вибір. Темі: Стосунки в шлюбі; Секрети успішних батьків або як виховати щасливих дітей; Особисті

і сімейні фінанси; Здорові тіло, дух, розум та емоції. У перервах між семінарами на всіх чекав великий вибір десертів. Протягом заходу можна було сфотографуватися на пам'ять на фоні великого банера як самостійно, так і з допомогою фотографа.

Валерій Пшеничний служив в Українській Київській місії в 2000–2002 роках: “Конференція дуже сподобалася. Особливо хочеться подякувати місіонерам похилого віку, президенту і сестрі Трайтл. Вони виконали колосальну роботу, щоб ми, колишні місіонери, відчували себе на цій зустрічі як удома”.

Анастасія Камянецька служила на Хроровій площі в

2010–2012 роках: “Мені дуже сподобалася конференція і формат її проведення. Була невимушена дружня атмосфера, весела й у той же час духовна. Спасибі усім організаторам за чудову підготовку, цікаві семінари і смачну їжу”.

Ігор Вербенський служив у Німецькій Гамбурзькій місії в 2006–2008 роках: “Мені сподобалося в цій конференції усе: духовні семінари президента Київського храму Френка Трайтла та Олександра Кіхно, спілкування в групах, де ми ділилися спогадами про місію. Яскраві спогади залишила презентація фотографій з місіонерського служіння, спів гімнів і спільне фото на пам'ять”. ■

ГОЛОСИ МІСЦЕВИХ
СВЯТИХ ОСТАННІХ ДНІВ

Підтримка наших провідників

Валерій Пшеничний, Київський
Український кіл, Броварська філія

Коли покликають нового провідника, іноді у нас можуть виникати думки і враження, що ця людина не відповідає високим вимогам цього покликання. І, вірогідно, так воно і є, оскільки Бог не покликає бездоганних людей, оскільки наші покликання допомагають нам і тим, кому ми служимо, ставати кращими. Можливо, наші провідники можуть навіть стати випробуванням для нас. Вони можуть поводити себе не так, як ми очікуємо; просити нас зробити щось, що може здатися нам занадто складним або навіть безглуздим.

Мені згадується приклад з Писань, який показує, що якими б досконалими не були провідники і завдання, навіть якщо їх дав пророк, такий як Легій, все одно будуть складнощі. За дорученням Господа сім'я Легія відправилася з Єрусалима в пустелю за 600 років до Р.Х. Але початок їхньої подорожі тривав усього 3 дні. Вони пройшли близько 116 км, долаючи, приблизно по 40 км на день жаркою пустинею, при температурі повітря, яка досягала 45 градусів за Цельсієм і потім поставили намети поблизу Червоного моря. Пройшло небагато часу і Легій звернувся до своїх синів, розказавши їм, що Господь повелів повернутися до Єрусалима, щоб отримати пластини з латуні, які містили заповіді Бога. Синам Легія довелося знову повернутися тим

День народження Товариства допомоги

Тетяна Рудакова, Українська Дніпропетровська місія, м. Луганськ

У березні, кожної весни, сестри нашої Церкви відмічають день утворення прекрасної жіночої організації—Товариства допомоги, яка була покликана “не тільки допомагати бідним, але й спасати душі” (див. Джозеф Сміт, Дочки в Моєму Царстві, с. 26). У цьому році відмічається його 174-та річниця.

У цьому році сестри з Луганська відмітили 174-ту річницю створення Товариства допомоги, організувавши вечір, присвячений цій знаменній події. Він пройшов успішно у теплій, домашній атмосфері. У той день ми згадували сестер-піонерів Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів, які стояли у джерел створення Товариства допомоги. Ми говорили про приклад їхньої стійкості у вірі, їх готовність жертвувати, не дивлячись на обмежені життєві обставини. Ми згадували про

великі благословення, дані святим у день освячення храму у Кертленді 27 березня 1836 року. Завдяки своїй відданості евангелії Ісуса Христа, ті сестри отримали щедрі благословення. Завдяки їм, ми тепер також отримуємо благословення.

На вечорі сестрам вручили подарунки від президентства Луганської філії і від президентства Товариства допомоги філії. Сестра Людмила Ковтун презентувала свій подарунок сестрам у вигляді чудового вірша, написаного нею і присвяченого дочкам Небесного Батька.

Ми, сестри з Товариства допомоги, свідчимо, що якщо кожна жінка буде доблесною у виконанні заповідей Бога, то і вона, і її рідні отримають великі благословення нашого Небесного Батька, Який “всім дає просто, та не докоряє” (Якова 1:5). ■

На конференції
Товариства
допомоги

самим нелегким шляхом до Єрусалима, де на них чекали нові неприємності. Спочатку Лаван, який володів пластинами, хотів убити старшого з братів, Ламана. Потім, коли брати запропонували йому усе багатство їхньої сім'ї, яке було "надзвичайно велике" (1 Нефій 3:25), попередньо привізши його з дому, він прогнав братів і послав своїх слуг вбити їх. Нефій так описав їхні почуття: "І ми дуже засмутилися, і мої брати вже збиралися повернутися в пустиню до свого батька" (1 Нефій 3:14). Старші брати Нефія знову почали ремствувати на свого батька. Можна уявити собі їхні думки: що це за повеління Господа, якщо у них виникає так багато смертельних перепон, коли вони намагаються виконати його? Що це за провідник (Легій), який дає безглузді повеління, через які ми ледь не втратили наше життя?

Ми знаємо, що, зрештою, їм вдалося виконати цю заповідь. Вони отримали пластини з латуні і повернулися тим же шляхом до намету свого батька. Що ж сталося потім? "І сталося, що Господь наказав йому [Легію], щоб я, Нефій, і мої брати, знову повернулися до землі Єрусалимської, і привели Ізмаїла і його сім'ю у пустиню. І сталося, що я, Нефій, знову пішов з братами через пустиню у Єрусалим" (1 Нефій 7:2–3). Мета цієї подорожі була набагато цікавіша, але варто пам'ятати, що у сукупності брати подолали близько 600 км, відійшовши лише на 115 км від Єрусалима у напрямку до Обіцяної землі.

Мормон казав: "Господь знає все, що має статися" (Слова Мормона 1:7). Виникає думка: хіба не міг

Валерій Пшеничний

всезнаючий Господь повеліти їм зробити це все ще до того, як вони вперше вийшли з Єрусалима? Звичайно ж ні. Але Він свідомо вирішив трохи ускладнити шлях сім'ї Легія. І зробив це заради них самих же. Заради їх досвіду і вдосконалення. Алма нагадує, що "це життя ста[ло] станом випробування" (Алма 12:24), а це означає, що навіть якщо ми молимося, щоб усе пройшло бездоганно, перепони можуть і будуть виникати на нашому шляху для нашого розвитку.

Мені здається, що Бог дозволяє нашим провідникам (як і всім людям) ненавмисне робити незначні помилки (тобто помилки, які не впливають на наше спасіння), які будуть створювати для нас некомфортні умови, оскільки, якби Він Сам давав нам досконалі повеління, то Йому все одно треба було б створювати для нас такі умови для нашого зростання і досвіду, як це було з сім'єю Легія.

На цьому прикладі можна визначити принаймні кілька принципів. Перший: Навіть коли ми чинимо правильно, у нашому житті будуть перепони, щоб ми розвивалися, долаючи їх. Другий: Небесний

Батько використовує недосконалість провідників та інших людей, щоб навчати людей терпінню і розвивати їхню віру. Третій: Якщо ми віддано і наполегливо будемо робити те, що Бог заповідав нам, ми обов'язково досягнемо успіху і станемо мудрішими, а наше свідчення—зміцніє.

Кілька років тому я спускався по ескалатору в метро, засмучений тим, що на чергових зборах провідників нам дали багато завдань, які виглядали невідповідними тягарем серед усіх справ і проблем життя. Здавалося, що мої провідники не розуміли, наскільки важким це все виглядало для зайнятого сім'єю, працею і покликанням чоловіка. Раптом до мене прийшла дуже чітка думка, що за мною, за моєю реакцією спостерігають. Я також знав, що за мною спостерігають ті, кого ми називаємо ангелами. Мое відчуття було дуже сильним. Я відчував, що вони спостерігають з любов'ю і співчуттям. Спогади про цю подію і зараз дуже яскраві в моїй пам'яті. Вони дуже дорогі для мене, оскільки в той момент я зрозумів, що я не один, і на небесах чудово знають про все, чого нас навчають і чого від нас хочуть наші провідники. І там завжди готові допомогти нам виконати те, що від нас вимагається заради нашого вдосконалення.

Тому ми маємо можливість підтримувати наших братів і сестер, яких Батько покликає керувати, пам'ятаючи, що Господь не робить помилок, і наше смирення і підтримка наших провідників принесуть нам рясні благословення Небесного Батька. ■